

Tots som molt ignorants, el que passa és que no tots ignorem les mateixes coses - Albert Einstein

Ja sóc famosa

Benvolguts lectors: Tinc notícies fresques. Resulta que d'aquí a uns dies venen els reis, que s'encarreguen de portar un munt de joguines a tots els nens. I jo que em pensava que aquests reis passaven cap a finals de setembre (al menys en el meu cas, per aquelles dates vaig començar a rebre una pila de regals...) Després els pares ja m'han explicat que allò no eren els reis... sino una celebració per la meva arribada. Caram quina sort que he tingut!!!

Sincerament... no sé què puc demanar als reis que no tingui. Tinc salut, tinc una família que em cuida i m'estima, tinc uns avis que estan com bojos amb mi (no poden ni dissimular-ho). Els tiets, padrins i cosins... si no fós perquè són gent pacífica s'esbatussarien per passar un minut més amb mi. I quan veig als pares feliços de sentir-se tant estimats i que tots n'esteu tant de mi...

El pare ha estat bastant dies fora de casa, atabalat com sempre amb la feina, però es va poder escapar i ens va acompanyar amb l'avia

Alba i la mare a una recepció que vaig fer per al Mickey i la Minnie. Tothom va dir que estava molt guapa i ens van cuidar molt. Va ser molt emocionant estar amb uns personatges que tant han influït entre els nens de tot el món.

El passat cap de setmana els pares van marxar a Copenhagen. No sé massa què van anar a fer a un lloc tant llunyà i on a les quatre de la tarda ja és de nit. El cas és que jo em vaig quedar a casa

de l'avia Alba, i el diumenge m'en vaig anar amb els tiets Xiti i Jotta i els cosinets. No sé quant tornarà a passar, però va ser molt divertit. Ara que els cosinets ja ho saben tot de mi, em miren amb uns altres ulls. Serà perquè ja els somric?

Com que és el meu primer hivern a la terra, he agafat un encostipat (no sabia que aquestes coses no s'havien d'agafar) i com que els pares son uns pardillos, resulta que l'encostipat

s'ha tornat bronquitis (su juro que no fumo). Per curar-me em posen una màscara que m'ocupa tot el careto i després enxufen un esprai. És tant repulsiu que mai més tornaré a agafar una bronquitis. Perquè a més quan un s'encostipa, fabrica una cosa verda que no para de sortir del nas, i això tampoc m'agrada.

Aquest matí un nens cantaran números per la tele, estigueu atens, i Bona Sort.